

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 10C/202/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714209290
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2017:8714209290.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Richardom Burešom, v spore žalobcu: AERIAL s.r.o., Stará Spišská cesta 20/A, 040 01 Košice, IČO: 31 734 235, zast. JUDr. Gabrielou Cacarovou, advokátkou, Južná trieda 78, 040 01 Košice proti žalovanému: S. C., H.. XX.XX.XXXX, C. C. XXX/X, XXX XX S., zast. Advokátska kancelária JUDr. Budzíková & JUDr. Dachová, s.r.o., Nám. sv. Egídia č. 95, 058 01 Poprad, IČO: 47 257 113, o zaplatenie sumy 6.172,44 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 6.172,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 6.069,87 eur od 05.01.2007 do 06.11.2007, úrok z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 2.750,48 eur od 07.11.2007 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 3.421,96 eur od 13.12.2007 do zaplatenia, a trovy rozkazného konania sp. zn. 18 Rob 388/09 vo výške 888,27 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu 90,40 %.
- IV. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 05.08.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 6.172,44 eur spolu s príslušenstvom na základe platobného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 18Rob 388/09 - 22 z 28.10.2009, ktorý sa stal právoplatný dňa 23.12.2009, kde sa nároku domáhal voči dlžníčke P. C.. Voči dlžníčke je vedené exekučné konanie exekútorským úradom JUDr. Denisy Regináčovej Mihalovej pod č. EX - 87/2010 na základe návrhu žalobcu zo dňa 28.04.2010. Dlžníčka doposiaľ neuhradila z dlžnej sumy vymáhanej v exekučnom konaní žiadnu čiastku. Dlžníčka spolu s manželom S. C. boli bezpodieloví spoluvlastníci bytu č. X, N. C. M. K.. Č.. XXX, H. C. V. Č.. X N. S., a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 6445/94860 a spoluvlastníckeho podielu k pozemkom parcely č. XXX, XXX vo veľkosti 6445/97860, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, vedeného Katastrálnym úradom Prešov, Správa katastra Poprad, obec Poprad. Túto nehnuteľnosť darovali darovacou zmluvou zo dňa 04.09.2008 svojmu synovi, žalovanému S. C.. Rozsudkom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 17C/151/2011-70 zo dňa 05.09.2012 súd určil, že vyššie uvedená darovacia zmluva je voči žalobcovi neúčinná. Uvedený rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 19.10.2012. Žalovaný v súčasnosti túto nehnuteľnosť už nevlastní a to z dôvodu predaja tejto nehnuteľnosti, za účelom uspokojenia záložného veriteľa - Československá obchodná banka a.s. Keďže pohľadávka žalobcu nebola do podania žaloby uspokojená, žalobca žiadal súd, aby žalovaného zaviazal na úhradu istiny 6.172,44 eur spolu s príslušenstvom.

2. Súd uznesením č. k. 10C/202/2014-49 zo dňa 24.09.2014 nariadil neodkladné opatrenie a zakázal žalovanému scudziť, zaťažiť a zriadiť záložné právo, zabezpečovací prevod a vecné bremeno na hnutelnú vec - motorové vozidlo, pričom toto neodkladné opatrenie trvá až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V prevyšujúcej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Proti výroku uznesenia, ktorým v prevyšujúcej časti návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie. Odvolací súd uznesením č. k. 15Co/79/2014-64 zo dňa 28.11.2014 potvrdil uznesenie v zamietavom výroku.

3. Na pojednávaníach súdu žalobca trval na podanej žalobe a žiadal jej vyhovieť. Podľa žalobcu musel najprv disponovať rozsudkom, ktorým sa určuje, že napadnutý právny úkon o darovaní je voči nemu ako veriteľovi právne neúčinný, a čo sa stalo rozsudkom v konaní tohto súdu sp. zn. 17C/151/2011 s právoplatnosťou k 19.10.2012. V tom čase, keď sa uvedené konanie viedlo, už žalovaný nebol vlastníkom darovaného bytu s prísl. V uvedenom konaní žalobca bol úspešný. Podľa žalobcu žalovaný nárok voči žalovanému na zaplatenie sumy 6.172,44 eur s prísl. nie je ani prekludovaný a ani premlčaný. Žalovaný nárok bol voči pôvodnej dlžníčke P. C. zo strany žalobcu riadne súdnou cestou uplatnený a to v konaní sp. zn. 18Rob/388/2009 a na základe takto získaného exekučného titulu sa na návrh žalobcu vedie voči nej exekučné konanie pod sp. zn. 19Er/203/2010, ktoré nie je skončené. Práve v uvedenom exekučnom konaní žalobca ako oprávnený zistil, že povinná P. C. už nevlastní byt č. 2 s prísl., pretože ho spolu so svojim manželom darovali žalovanému ako synovi. Žalovaný, ktorý darovaný byt predal a za predaj získal kúpnu cenu, vedel o dlžobách svojej matky P. C. a napriek tomu žalovaný dlh nebol doteraz žalobcovi zaplatený ani pôvodnou dlžníčkou a ani žalovaným.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol ju zamietnuť. Poukázal na výsledok rozsudku v konaní sp. zn. 17C/151/2011, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že darovacia zmluva uzavretá medzi P. C. a jej manželom na jednej strane a ich synom S. C. na druhej strane je neúčinná a to s poukazom na § 42a ods. 2 Obč. zák.; v danom prípade išlo o druhú skutkovú podstatu, t.j. že išlo o právny úkon, ktorým bol veriteľ dlžník ukrátený a ku ktorému došlo v posledných 3 rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb. Podľa žalovaného uvedená lehota troch rokov má charakter prekluzívnej lehoty a teda súd na ňu prihliada z úradnej moci. Táto lehota začína plynúť „od urobenia právneho úkonu“. V danom prípade neúčinná darovacia zmluva bola uzavretá dňa 8.9.2008 a k povoleniu vkladu do katastra nehnuteľnosti došlo ku dňu 11.11.2008. Žalobca však v konaní sp.zn. 17C/151/2011 riešil súdnou cestou len určenie neúčinnosti právneho úkonu a to bez toho, aby žiadal súd rozhodnúť aj o predmetnej náhrade. Tým, že žalobca v konaní sp. zn. 17C/151/2011 neuplatnil svoje právo na náhradu voči žalovanému, sám si spôsobil, že mu toto právo na náhradu pre preklúziu zaniklo uplynutím 3- ročnej lehoty k 8.9.2011. Pokiaľ sa týka otázky dobromyseľného konania žalovaného, ktorý darovaný byt následne predal a záväzok pôvodnej dlžníčky voči žalobcovi nebol uspokojený, žalovaný poukázal na to, že k tomu došlo ešte pred začatím konania sp. zn. 17C/151/2011 ktoré sa začalo dňa 26.8.2011, pričom kúpna zmluva o predaji darovaného bytu bola uzavretá s účinkami k 3.8.2010 a kúpna cena bola použitá na úhradu ďalšieho dlhu P. C. voči ČSOB, takže žalovaný nemal z predaja darovaného bytu žiaden prospech. Teda ak žalobca podal žalobu o neúčinnosti právneho úkonu darovania medzi pôvodnou dlžníčkou a žalovaným v konaní tohto súdu sp. zn. 17C/151/2011 a dozvedel sa, že ani pôvodný dlžník a ani žalovaný ako tretia osoba už nie sú vlastníkami bytu s prísl., mal žalobca v uvedenom konaní doplniť žalobu aj o zaplatenie peňažnej náhrady voči žalovanému. V nadväznosti na to všeobecná 3-ročná premlčacia lehota žiadať peňažnú náhradu od žalovaného začala žalobcovi plynúť od účinnosti vkladu do katastra nehnuteľnosti o prevode vlastníctva bytu zo žalovaného na novú vlastníčku Z. Z. k 3.8.2010 a skončila k 3.8.2013, pričom táto žaloba bola podaná až 5.8.2014.

5. Rozsudkom č. k. 10C/202/2014-118 zo dňa 11.05.2015 tunajší súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania v sume 876,80 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

6. Krajský súd v Prešove vydal uznesenie pod sp. zn. 19Co/338/2015-145 zo dňa 25.10.2016, zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia okrem iného uviedol, že odporovateľnosť právneho úkonu nemožno riešiť ako predbežnú otázku, pričom neúčinnosť právneho úkonu nastáva až právoplatnosťou rozsudku, ktorým sa žalobe podľa § 42a OZ vyhovel. Odporovateľný právny úkon sa stáva neúčinným až tým, že ho súd vyhlási za neúčinný a teda odporovateľnosť nemôže byť riešená ako predbežná otázka.

Uviedol, že súd prvej inštancie správne aplikoval na vznesenú námietku premlčania ustanovenia Občianskeho zákonníka, avšak nesprávne stanovil začiatok plynutia premlčacej doby. Podľa názoru odvolacieho súdu aplikáciu Občianskeho zákonníka o premlčaní je potrebné vyhodnotiť vo vzťahu k právoplatnému rozhodnutiu o úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu darovania medzi dlžníkom žalobcu a žalovaným, o čom sa viedlo konanie pod sp. zn. 17C/151/2011. Rozsudok o odporovateľnosti právneho úkonu v uvedenej veci sa stal právoplatným dňa 19.10.2012 a teda nasledujúcim dňom začala plynúť žalobcovi premlčacia lehota. Bližšie plynutie tejto lehoty špecifikoval. Tento názor odvolacieho súdu považuje prvoinštančný súd podľa § 391 ods. 2 CSP za záväzný.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením listín, z pripojeného spisu tohto súdu sp. zn. 18Rob/388/2009, z neho najmä platobným rozkazom sp. zn. 18Rob 388/2009-22, rozsudkom tohto súdu sp. zn. 17C/151/2011-70, zastavujúcim uznesením exekučného súdu v spojení s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu v exekučnom konaní sp. zn. 14Er/79/2013, oboznámením sa so stavom neskončeného exekučného konania sp. zn. 19Er/203/2010, výpisom LV č. XXXX, k.ú. Poprad o vlastníctve bytu č. 2 s prísl., kúpnu zmluvou uzavretou medzi žalovaným ako predávajúcim a Z. Z. ako kupujúcou o prevode vlastníctva bytu č. 2 s prísl. zo dňa 25.6.2010, vklad povolený k 3.8.2010 a ďalšími listinnými dôkazmi a vylúčením strán sporu zistil tento skutkový stav:

8. Žalobca sa touto žalobou podanou na súd dňa 5.8.2014 dožadoval voči žalovanému zaplata pohľadávky vo výške 6.172,44 eur s prísl., ktorú má právoplatne prisúdenú voči pôvodnej dlžníčke P. C. v konaní tohto súdu sp. zn. 18Rob/388/2009. Platobný rozkaz sa stal právoplatným k 23.12.2009. Podľa uvedeného exekučného titulu vedie voči povinnej dlžníčke ako oprávnený exekúciu pod sp. zn. 19Er/203/2010 a ktorá nie je ukončená. Dlžníčka P. C. spolu so svojim manželom darovali ich spoločný byt č. 2 s prísl. v bytovom dome s. č. XXX v k. ú. Poprad žalovanému ako synovi a to s účinkami prevodu k 11.11.2008. Preto žalobca sa v konaní 17C/151/2011 podanou žalobou zo dňa 26.8.2011 dožadoval určenia, že darovacia zmluva je voči nemu ako veriteľovi neúčinná. Jeho žalobe bolo vyhovené rozsudkom tohto súdu č.k. 17C/151/2011-70 zo dňa 5.9.2012 a s právoplatnosťou k 19.10.2012. Žalobca mal vedomosť, že žalovaný nie je vlastníkom darovaného bytu s prísl., pretože ho predal novej vlastníčke s účinkami prevodu vlastníctva k 3.8.2010. Preto podal návrh na exekučné konanie voči žalovanému ako povinnému, ktoré sa viedlo na tomto súde pod sp.zn. 14Er/79/2013, avšak bolo právoplatne zastavené k 16.2.2015 z dôvodu, že právoplatný rozsudok o odporovateľnosti právneho úkonu darovania voči žalovanému nie je spôsobilým exekučným titulom, ale že žalobca musí svoj nárok aj voči žalovanému uplatniť samostatnou žalobou. Žalovaný vzniesol námietku preklúzie a premlčania žalovaného nároku, pretože žalobcovi márne uplynula jednak 3-ročná zákonná lehota na peňažnú náhradu voči žalovanému podľa § 42b ods. 4 Obč. zák. a jednak všeobecná trojročná premlčacia lehota na uplatnenie žalovaného nároku na súde.

9. Preto sa súd skôr, ako pristúpil ku skúmaniu podmienok vyplývajúcich z § 423 ods. 4 Obč. zákonníka začal zaoberať najskôr námietkou žalovaného vo vzťahu k včasnosti uplatnenia nároku.

10. Prvostupňový súd sa vo vzťahu k plynutiu týchto lehôt v plnom rozsahu riadi záväzným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

11. Odporovateľnosť právneho úkonu nie je možné riešiť ako predbežnú otázku. Žalobca správne postupoval, keď podal dňa 26. 8. 2011 voči žalovanému takúto žalobu. Určenie neúčinnosti darovacej zmluvy voči žalobcovi sa stalo právoplatné dňa 19. 10. 2012. V tom čase, k 3.8.2010 žalovaný previedol vlastnícke právo na novú vlastníčku bytu - Z. Z. za 49.900,-eur.

12. Žalobca sa mohol nároku podľa § 42b ods. 4 Obč. zákonníka domáhať dňom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku o určení neúčinnosti darovacej zmluvy, kedy mu začala plynúť podľa § 101 OZ všeobecná premlčacia doba.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka totiž platí, že pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V súlade s uvedeným, premlčacia doba na uplatnenie nároku podľa § 42b ods. 4 Obč. zákonníka žalobcovi plynula od 19. 10. 2012 a uplynula 19. 10. 2015. Keďže žalobca podal v tejto veci žalobu na súd dňa 5. 8. 2014, podal ju včas a nárok premlčaný nie je. Prvostupňový súd sa stotožňuje s právnym názorom odvolacieho súdu, že trojročnú lehotu nie je možné v predmetnom konaní počítať odo dňa prevodu bytu na tretiu

osobu, t. j. od 3. 8. 2010 už aj s poukazom na zákonný postup pri uplatňovaní nároku, (najskôr postup podľa § 42a OZ a až potom podľa § 42b ods. 4 OZ).

14. V priebehu konania žalovaný namietal aj preklúziu uplatneného nároku. Tu sa prvoinštančný súd stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že táto námietka mala byť ex offo skúmaná v konaní sp. zn. 17C 151/2011 o určenie neúčinnosti právneho úkonu, nie však opätovne v tomto konaní.

15. Následne sa súd zaoberal tým, či nárok žalobcu je podľa § 42b ods. 4 Obč. zákonníka dôvodný. Podľa citovaného zákonného ustanovenia platí, že právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech. Toto zákonné ustanovenie určuje, z akého majetku môže žalobca ako veriteľ uspokojiť svoje nároky.

16. Rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 17C 151/2011 stanovil, že konkrétna darovacia zmluva medzi dlžníkom a žalovaným je voči žalobcovi ako veriteľovi neúčinná. Uvedený rozsudok je exekučným titulom voči nadobúdateľovi nehnuteľnosti ako osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Žalovaný totiž získal nehnuteľnosť darom od dlžníčky. Jeho prospech je viac ako zřejmý, navyiac keď tento majetok už nepatrí do vlastníctva dlžníčky. Ďalej súd poukazuje na to, že prospech žalovaného je zjavný už aj tým, že vzápätí nehnuteľnosť predal, teda získal za darovanú vec finančnú náhradu vo výške 49.900,-eur, z ktorej nebol uhradený dlh dlžníčky, ktorý bol potvrdený v dôsledku nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 18Rob 388/2009-22.

17. Tým, že právo žalobcu ako veriteľa nebolo už možné uspokojiť z majetku dlžníčky, žalobcovi zaniklo voči žalovanému ako osobe, ktorá mala z odporovaného úkonu prospech, domáhať sa jeho uspokojenia.

18. Výška tohto nároku, ktorý sa má uspokojiť z majetku žalovaného však nesmie byť vo väčšom rozsahu, ako bolo právo priznané žalobcovi v rozkaznom konaní. Pri uspokojovaní priznaného práva si žalobca nemôže svoje nároky voči dlžníkovi rozširovať nad mieru, pre ktorú bolo rozhodované o odporovateľnosti právneho úkonu.

19. Preto súd priznal žalobcovi nárok len v rozsahu, aký žiadal a ktorý neprevyšuje exekučný titul vydaný v rozkaznom konaní 18Rob 388/09.

20. Žalobca si ako príslušenstvo uplatnil úroky z omeškania vo výške 14,25 % ročne. Nárok podľa platobného rozkazu by mal na 14,75 % ročne. Keďže je súd viazaný žalobným návrhom, nemôže prekročiť uplatnené nároky, priznal žalobcovi v rámci príslušenstva len uplatnený úrok z omeškania.

21. Ako dôvodnú preto súd priznal žalobcovi istinu 6.172,44 eur s príslušenstvom a to so 14,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.069,87 eur od 5. 1. 2007 do 6. 11. 2007 zo sumy 2.750,48 eur, úroky z omeškania 14,25% ročne od 7. 11. 2007 do zaplatenia a zo sumy 3.421,96 eur úroky z omeškania vo výške 14,25% ročne od 13. 12. 2007 do zaplatenia. Platobným rozkazom boli žalobcovi ako veriteľovi priznané trovy rozkazného konania vo výške 888,27 eur (trovy právneho zastúpenia 518,27 eur a súdny poplatok 370,-eur).

22. Súd v prevyšujúcej časti žalobu čo do sumy 355,60 eur zamietol. V tejto sume žalobca žiadal uhradiť trovy exekučného konania (16,50 eur súdny poplatok a 339,10 eur trovy právneho zastúpenia). Táto suma nemôže byť žalobcovi priznaná podľa §42b ods. 4 OZ, pretože nejde o sumu, ktorá bola podkladom (okrem iných) pre určenie odporovateľnosti právneho úkonu a preto nemôže požívať režim ostatných peňažných nárokov, ktoré boli priamo dôvodom konania vo veci 17C 151/2011. Preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,40%. Žalobca nebol úspešný v rozsahu sumy 355,60 eur, čo predstavuje 4,80% z celkového predmetu sporu. Preto nárok žalobcu na náhradu trov konania predstavuje mieru jeho úspechu v spore voči žalovanému v rozsahu 90,40% (žalobca úspešný

v rozsahu 95,20%, žalovaný úspešný v rozsahu 4,80% a rozdiel, t. j. úspech žalobcu je 90,40 %). O výške týchto trov rozhodne vyšší súdny úradník Okresného súdu podľa § 262 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.